

NEKAJ DOMISLIC O UMETNOSTI

Vladimir Gajšek

Če je življenje človeštva razdeljeno na dobe, je ta naša postmoderna najhitrejša doba, ki združuje notranje z zunanjim, fantazijo z razumom, srce z glavo... Umetnost je pretočno vplivna kot tekoči kristal. Kot tok v optičnem kablu čustvovanj in sanj...

Med mrtvorojeno in večnoživo umetnino ni razlika smrt, ampak samo življenje.

Umetnost ne lovi svoje podobe tako, kot lovi favn kakšno deklico, da jo veselo napiči.

Umetnost = idealizem,
drava = materializem.
Kar je vmes, je odkritosrčna organizacija in odprtost duha.

Cilj brezrazredne države realsocialističnega tipa je bil socrealistični robot,
cilj meščanske države v umetnosti pa človeški gospod.

Kaj naj bi bila država, ki naj bi bila, kar naj bi bila država?

Umetniškodržavna propaganda je le njena lastna izvršilna in objektivna moč.

Človek je ustvaril prej umetnino kakor državo.

Duhovni doživljaj je mogoč le v pomenu učlovečenega duševnega stanja:
sem, kar se mi sanja...

Med zavedno in nezavedno se usmerja le duh umetnine,
ki niti v spremenljivosti ne mine.

Umetnost je tok,
ki ga integrira človeško sam Bog.

Koliko ljudi
živi
zaradi umetnosti tudi slabe vesti?